

[Bille.]

noget galt. Hensigten fra Kalkcentralens Side maa være at frigøre sig for enhver Konkurrence og dermed at faa skjult, hvad en Tønde Kalk virkelig koster at fremstille, og samtidig at være alene om at forhandle med Priskontrolraadet om Salgsprisen for de for hele vor Byggevirksomhed saa nødvendige Materialer, hvad enten det drejer sig om Boligbyggeri, Bygning af Fabrikker, Vej-anlæg, Viadukter el. lign. Jeg beder den højtærede Handelsminister om over for det høje Ting at søge at fremkomme med en Redegørelse om det her nævnte Forhold. Naar jeg ikke har nævnt Navne, er det med fuldt Overlæg, men jeg er selvfølgelig villig til over for den højtærede Handelsminister at nævne, endogsaa paa staaende Fod, en 4—5 af disse Kontraktavere, som Kalkcentralen har.

I Forbindelse med det allerede omtalte vedrørende disse store Virksomheder vil jeg gerne tilføje, at det Arbejde, den enkelte Arbejder maa udføre i Stenlejerne, er et haardt Slid, men det synes tillige at være forbundet med en vis Risiko for Liv og Lemmer. Der er for nylig sket en styg Ulykke ved, at en Gravemaskine, som skulde flyttes, væltede, og det koghede Vand fra Dampkedlen strømmede ud over en Arbejder, der led en frygtelig Død, og der er desværre af og til sket større eller mindre Ulykker. Nu er Spørgsmaalet, om Materiellet er i forsvarlig Orden, om der i det hele taget er nogen til at føre en betryggende Kontrol med disse Virksomheder, der jo ikke kan sammenlignes med almindelig Fabrikvirksomhed, som kontrolleres af en Fabrikinspektør. Traktorer og Tipvogne, Gravemaskiner, Transportbaand og andre maskinelle Anlæg kan en Fabrikinspektør nok overvaage, men Anlæg af Spor og særlig disses Svelleunderlæg samt Afstivning o. lign. maa absolut kontrolleres af en Mand, der har Erfaring for, hvorledes dette foretages paa den for Arbejderne mest betryggende Maade. Jeg beder derfor den højtærede Arbejds- og Socialminister foranledige, at en betryggende Kontrol paa det af mig nævnte Omraade snaarest oprettes, og helst ser jeg, at det i det mindste bliver under Forhandling med Dansk Arbejdsmandsforbunds stedlige Afdelinger, og at Manden, der udpeges, selvfølgelig faar tillagt den nødvendige Myndighed og tillige bliver uafhængig af selve Virksomheden.

Jeg har endnu en lille Sag, jeg gerne vil have Lov til at omtale. Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen har i sit Indlæg i Finanslovdebatten været inde paa en Om-

tale af den saakaldte Frøpulje, der er skabt, som det ærede Medlem siger, ved at klippe Toppen af Eksportprisen, og det ærede Medlem mente, at denne Frøpulje ikke kommer Frøavlerne til gode i den Udstrækning som ønskeligt var. Jeg vil hertil bemærke, at der er og har været flere Ønsker fremme om Anvendelsen af disse Penge, bl. a. fremkommer en Konsulent Jørgen Bondo Larsen i Frøavlerbladet „Dansk Frøavl“ med den Tanke at anvende Pengene til en storstilet Propaganda paa dertil egnede Pladser i Udlandet for at skabe et vedblivende Eksportmarked for den udmærkede gode Vare, som det danske Markfrø og Havefrø er. Vort Frø er nemlig nu en fin Kvalitetsvare paa Højde med baade vort Smør, Flæsk og Æg, saa Tanken om en hensigtsmæssig Propaganda i Udlandet bør der ogsaa her i Tinget vises al mulig Opmærksomhed.

Egentlig havde der efter min Mening været al god Grund til at klippe disse Toppriser af endnu et Stykke længere nede og lade de derved indvundne Beløb gaa ind i den Tilskudsordning, som vi fik for Landbruget fra 1. Oktober. Det har jo vist sig, at mange af vore Landbrug er gaaet bort fra at producere Smør og Flæsk og over til at producere Frø og Industriplanter som Hør til baade Tekstil- og Oliefabrikker. Kornarealerne har derfor maattet indskrænkes, og disse Landbrug har derfor ikke kunnet opfylde deres Kornafleveringspligt, men har i stor Udstrækning taget Forbehold efter Kornlovens Forskrifter og derved unddraget sig den Forpligtelse, som heldigvis de fleste Landbrugere indsaa var absolut nødvendig for hele vort Samfunds Ernæringsbehov. Det viser sig da ogsaa, at Avling af Frø og Industriplanter har givet langt de største Indtægter i Landbruget. Der er i min Vurderingskreds adskillige af den Slags Landbrug, som giver Indtægter, der ligger langt over, hvad der har været almindeligt.

Jeg kan nævne en 20—30 Ejendomme, der har Arealer paa fra 50 til 200 Tdr. Land, og hvis Indtægter i de senere Aar har ligget imellem fra 30 000 Kr. op til 100 000 Kr. om Aaret. Der er vel i denne Forbindelse Grund til at pege paa, at Frøprisen atter i Aar er steget med ca. 25 op til 30 pCt., saa Afstanden indtægtsmæssigt set mellem dem, der afleverer Korn, og dem, der producerer Frø, bliver endnu større, og det siger sig selv, at de Landbrugere, der til Punkt og Prikke opfylder deres Kornafleveringspligt, er utilfredse med en saadan Ordning, hvorefter ikke alle Landbrugere rammes ens. Den ene Part maa aflevere